

tog Hensyn til, om de var smukke, om Øjnene var levende, om Ørene var velformede og Halsen fin. Nu er vi jo heldigvis kommet bort fra de Principper, der fulgtes den Gang i Kvægbedømmelsen; nu tager vi mere praktisk og økonomisk paa det. Men netop fordi hele Kvægbruget, Husdyrbruget, er kommet ind i langt rationellere og mere økonomisk tilfredsstillende Baner nu end før, spiller Dyrskuerne faktisk ikke mere samme Rolle for Opdrættet. Jeg taler her ikke om Korthornskvæget og Kødqvæget ovre i Jylland; men med Hensyn til Malkedyrene paa Fyn og Sjælland spiller Dyrskuerne absolut ikke mere den Rolle, som de tidligere har gjort. Derfor er dette Offer et meget beskedent Offer fra Landbrugets Side i Nedskæringspolitikken.

Jeg ser ikke rettere, end at der paa Landbrugets Budget, baade paa Driftsbudgettet og paa Formuebudgettet, er mange Poster, som endnu slet ikke er nedskaaet i Overensstemmelse med Parikronen; aldeles ikke. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel, ikke fordi jeg vil de paagældende til Livs, men blot for at belyse Stillingen. Vi har jo i 1924 faaet en Lov om Bevillinger til Husmandsbrug paa 12 Mill. Kr. aarlig; og denne Lov udløber nu til April 1927. Jeg ved ikke, hvad det er Hensigten at foreslaa med Hensyn til Forlængelsen, hvilket Beløb der her skal indsættes; men jeg ved, at for de 12 Mill. Kr. kan man faa adskilligt mere baade af Bygninger, Jord, Besætning og Inventar, end man kunde i 1924. Jeg vil antage, at hvad man kan faa for denne Sum, er forøget med mellem en Trediedel og Halvdelen af, hvad det var i 1924. Her er altsaa et Omraade, hvor der i og for sig meget vel kunde foretages Nedskæring, uden at det, der var Formaålet med denne Lov, i mindste Maade blev forringet, og uden at der blev gjort mindste Uret. Paa samme Maade kunde man anføre, at de Midler, som Jordlovsudvalget har til Disposition, og som ikke er taget i Brug endnu, er meget, meget mere værd nu end den Gang, de ydedes til de høje Vurderingssummer, fra Loven traadte i Kraft i 1920, og indtil vi fik Pristallet.

Der er baade paa det ene og det andet Omraade paa Landbrugsministeriets Budget Summer, som faktisk ikke er reduceret i Overensstemmelse med Parikronen, og som, naar man paa andre Omraader følger en saa skarp og skrap Nedskæringspolitik, som den højtærede Regering gør, utvivlsomt burde undergaa samme Forvandling, som

man søger at gennemføre paa saa mange andre Omraader. Jeg henleder Opmærksomheden paa disse Forhold, for jeg synes, det belyser, i hvilken Grad man fra de ledende Regeringskredse er villig til at nedskære, hvor det ikke vedrører ens eget, medens man med en Omhu, som en Kyllingemoder viser for sine smaa, vogter over, at der ikke sker noget som helst ud over det, som i Virkeligheden er af ganske underordnet Betydning, naar det gælder Landbrugsministeriets Budget og Landbrugets Interesser.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg finder blot Anledning til at sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at jeg tror, han tager fejl i dette Forhold, thi med Hensyn til Statens Jordlaansfond betyder det blot dette, at medens Staten tidligere har haft et betydeligt større Rentetab ved Oprettelsen af disse Brug, er det nu, da Priserne er gaaet ned, kun et Beløb paa 9 500 Kr., der gives til Oprettelsen af et Jordbrug, medens der, da Priserne var paa det højeste, gives 16 200 Kr. Naar man forrenter 8 000 Kr., vil det ærede Medlem se, at man er naaet til, at der saa godt som intet Rentetab er for Staten, medens der i Dyrtiden var et meget stort Rentetab, det følger af sig selv af Pristallet. Med Hensyn til den gamle Husmandslov er Forholdet det, at naar de 12 Mill. Kr. opretholdes, kan der for de samme Penge oprettes flere Husmandsbrug i Øjeblikket, og det synes jeg er en god Foranstaltning. Man skal ikke spare der, thi derigennem kan man beskæftige nogle flere Mennesker.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg henstiller, at man ikke fortsætter en Forhandling om Emner, der ikke direkte vedrører Lovforslaget.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg beder dog om Tilladelse til overfor det ærede Medlem Hr. Holstein at udtale min Beklagelse af, at han her i Forhandlingen inddrager det Synspunkt, at Regeringen har sine egne at søge for. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem her sigter til, at denne Regering skulde være en Regering, der særlig tænkte paa Udstykning af Jord, og at det var dens særlige Interesse at varetage en saadan. Jeg haaber, at vi her i Tinget vil vænne os